

בית הספר

נעסוק בחשיבות של ערבות הדדית בחיינו ונחשוב איך ניתן ליצור אותה בסביבה שלנו

חלק א'

מטרה: נבין מדוע אנו זקוקים האחד לשני, ואילו צורות של ערבות הדדית קיימות.

רק עבודת צוות - המטרה של המשחק הבא היא להבין שלדברים רבים אנו זקוקים לאנשים נוספים, ויותר מכך, כשאנחנו נעזרים באנשים אנחנו מגיעים רחוק יותר.

נותנים לחניכים מלא משימות קטנות כך שהמשימות האחרונות בלתי אפשריות לעשות לבד, ללא עזרה מאנשים. אח"כ עושים את אותן משימות כקבוצה אחת ורואים כיצד כולם מצליחים להפיק את המרב. (כל משימה עושים בסביבות הדקה) המשימות:

- על דף, להוציא כמה שיותר מילים מצמד המילים "לתרנגולותיהם החמודות".
- על דף, לרשום כמה שיותר שמות של קיבוצים, מושבים, יישובים בארץ.
- לקפוץ כמה שיותר פעמים על רגל אחת.
- לעשות עמידת ידיים
- לעשות שק קמח
- לרשום את ימי ההולדת של כל חברי הקבוצה (בלי לשאול אחד את השנייה)

לאחר שסיימנו את המשימות. עושים את הכול שוב כקבוצה אחת. כעת אנו נראה שאנחנו מצליחים לשפר את מה שעשינו קודם לכן לבד.

דיון:

- מדוע בפעם השנייה שעשינו את אותן משימות, הצלחנו בצורה טובה יותר?
- מה היתרון שלנו, כשאנחנו עוזרים אחד לשני?

מקריאים לחניכים את ההגדרה של ערבות הדדית: "ערבות הדדית היא אחריות של הקהילה, של הקבוצה, לכל אחד מחבריה, ושל כל אחד מחבריה כלפי הקהילה, הקבוצה."

- מה אנו מבינים מהקטע שכרגע שמענו?
- איך זה רלוונטי אלינו?
- מוסיפים: "חז"ל נהגו לומר – כל ישראל ערבים זה לזה"
- מה הכוונה?

חלק ב'

מטרה: נבחן את החוויה הבית ספרתית שלנו ונבין איפה מתקיימת ערבות הדדית בתוכה.

סיטואציות- בקש שני מתנדבים שיציגו סיטואציה לקבוצה. לאחר כל סיטואציה נשאל את החניכים, בקצרה, מה הם היו עושים. מומלץ להחליף מתנדבים כל סיטואציה.

הסיטואציות:

- אתם יושבים בשיעור פותרים תרגילים במתמטיקה וחבר שלך שכח את ספר הלימוד שלו, כך שאין לו איך לעבוד.
- את יושבת עם חברה בהפסקת הבוקר והיא מספרת לך שלא הכינו לה סנדוויץ' ואין לה מה לאכול.
- חברה שלך, יוצאת רגע באמצע השיעור וכשהיא חוזרת היא עם דמעות בעיניים.
- יש מבחן בשבוע הבא וחבר שלך לא יודע כלל את החומר כי הוא היה חולה.
- חברה שלך נכשלה במבחן האחרון. היא חושבת שהיא כישלון ולא תצליח בשום דבר יותר.

חלק ג'

מטרה: נשאל על מי אנחנו ערבים ומי ערב עלינו, ואיך יוצרים יותר מופעים של ערבות הדדית בחיינו.

דיון:

- על מי אנחנו ערבים ומי ערב עלינו. כלומר, למי אנחנו דואגים לרווחתו ושלומו ומי דואג לנו?
- מה החשיבות בכך שיש מי שערב עלינו ודואג לנו?

אומרים רשימה של 'מסגרות' ומבקשים מהחניכים בכל פעם דוגמא אישית לחוויה של ערבות הדדית שהייתה להם בה. כלומר, סיטואציה או חוויה שדאגו להם והיו ערבים להם או להפך, שהם היו ערבים ודאגו למישהו אחר

- בשיעור
- בהפסקה
- בהסעות לבית הספר בבוקר
- בהסעות מבית הספר חזרה לבתים
- בחוגי אחר הצהריים

סיכום

דיון:

- האם ערבות הדדית יכולה לקרות רק בבית הספר?
- מה אנו יכולים לעשות כדי ליצור עוד סיטואציות של ערבות הדדית בחיינו ומסביבנו?

שורה תחתונה- ערבות הדדית היא הדאגה של כל אחד מאיתנו לחברנו, למורה שלנו ופשוט לזה שנמצא לידינו. כשאנחנו 'נמצאים שם' עבור אדם אחר אנחנו מרימים את רוחו ונפשו וגם את עצמנו. אנחנו יוצרים רשת של קשרים ואכפתיות בין האנשים בחיינו ויוצרים רעות שמחברת אותנו אחד לשני.

